Самотня сосна, одинока
Верхів'ям хилиться, тяжить
У пропасть… Пропасть чорноока
Своєю тайною манить…

На скелях Богом позабута
Думає сосна, гей у сні,
Яка се тайна незбагнута
В зіницях пропасті на дні?

Влюбилась сосна в чорноокій,
В найглибшій тайні з тайн усіх,
Заснула б в пропасті глибокій —
Земля держить в кліщах своїх…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.